

РЕШЕНИЕ

№ 1232

гр. София, 26.02.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 07.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12038** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК] , представлявано от управителя С. Б. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № F426814 /30.10.2018 г., издадена от директор на дирекция „Контрол“ в ТД на НАП-С., с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС – запечатване на обект „сервиз“ находящ се на [улица]бл.60 и забрана за достъп до него за срок от 7 дни .

Жалбоподателят иска отмяна на заповедта за налагане на принудителна административна мярка, като счита, че същата за незаконосъобразна и необоснована. Счита , че ПАМ е наложена тенденциозно ,без да е отчетел вредите ,който биха настъпили от това нарушение и без оглед на поведението на ДЗЛ в хода на проверката. Твърди се ,че АНО не е съобразил ТР№1/12.12.2007г по т.д № 1/2007 на ОСНК на ВКС ,относно маловажността на случая по чл.28 от ЗАНН, както и прилагането на преценката от решаващия орган в конкретния казус.

Изложено е становище за липса на мотиви в процесната заповед досежно срока на наложената ПАМ. Искане се отмяна на процесната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С. , който поддържа жалбата и моли ЗПАМ да бъде отменена по изложените в нея съображения. Искане да се съобрази определението на ВАС,с което е отменил определението на АССГ досежно

допуснатото предварително изпълнение. Претендира разноси, за които е представен списък.

Ответникът – Директор на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., представляван от процесуален представител юрк. Л. , оспорва жалбата. Моли издадената заповед за налагане на принудителна административна мярка да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото и становищата на страните, Административният съд приема за установено от фактическа страна следното:

Предмет на наложената ПАМ е запечатване на търговски обект – сервиз,находящ се в [населено място], [улица][жилищен адрес] стопанисван от [фирма],ЕИК[ЕИК] , и забрана за достъп до него за срок от 7 дни, във връзка с установени нарушения на разпоредбата на чл.41, ал.1 и ал.2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, във връзка с чл. 118, ал.4 от ЗДДС, вр. чл.186, ал.1, т.1, б.“д“ от ЗДДС, състоящо се в това , че месечния отчет от ФУ на обекта за месец 05.2018г. не е отпечатан в седем дневен срок, а е отпечатан със закъснение, на 11.06.2018г. и, че не се съхраняват в КДФО за 2018г. месечните финансови отчети за месеците от 01.2018г. до 09.2018г.

Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка № 0399818 / 15.10.2018 г. (л. 29 от делото), а за констатираното нарушение на чл. 41, ал. 2 от наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № F426814 / 18.10.2018 г. и АУАН № 0125776/18.10.2018г

На 30.10.2018 г. директора на дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С. издал процесната заповед № F426814 /30.10.2018 г , с която наложил принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – запечатване на обект „сервиз“ находящ се на [улица]бл.60 и забрана за достъп до него за срок от 7 дни ,на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „д“ ЗДДС и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

При така установеното от фактическа страна Съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на акта.

Настоящият съдебен състав, като обсъди наведените в жалбата доводи и представените от страните доказателства намира, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 принудителната административна мярка „запечатване на търговски обект, за срок до 30 дни, независимо от наложените глоби и имуществени санкции“ се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената Заповед № ЗЦУ-ОПР -16/17.05.2018 г. на Изпълнителния директор на НАП (л. 76 от делото), оспорената заповед е издадена от компетентен орган, тъй като съгласно т. 1 от цитираната заповед директорите на дирекции „Контрол“ в ТД на НАП са определени с нарочен акт за органи, компетентни да налагат ПАМ от процесния вид. Съдът не констатира основания за нищожност на оспорената заповед.

Съгласно чл. 41 от Наредба Н-18 в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година лицето по чл. 3 отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко

устройство в обекта за съответния период. Отчетите се съхраняват в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „д“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което

1. не спазва реда или начина за съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства или интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност.

Оспорената заповед представлява индивидуален административен акт и като такъв следва да отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. Настоящият съдебен състав намира оспорената заповед за необоснована.. Бланкетно е цитиран законовия текст, което обаче не доказва наличието на елементите от фактическия състав на нарушението, за което се прилага процесната ПАМ.

Неясно е какво е имал предвид административния орган, като е изложил становище, че непредставянето на свидетелството за регистрация води до негативни последици за фиска. Това становище не е подкрепено от никакви доказателства. Потенциалната вреда за фиска е предполагаема , както е заявил и органа, като е приел, че „по-този начин се стига възможно отклонение от данъчното облагане“. В конкретния случай физическата наличност на дневните финансови отчети се установява от приложеното към преписката копие на извлечение от книгата за дневни финансови отчети за м.май 2018г –до момента на проверката . Наред с това несъхраняването на месечните финансови отчети в КДФО , не е определяща за това какви и дали ще възникнат никакви публични задължения или до укриване на приходи от продажби . Липсата на съкратен отчет не ще доведе до невъзможност за проверяващите да направят съпоставка между отчетените приходи и реално реализираните такива т.е да установят отклонение от данъчното облагане.

Напълно се споделят изложените в жалбата съображения и доводи, че в случая се касае за излагане на бланкетни мотиви, които нямат реална връзка с констатираната фактическа обстановка. Не е изследвано цялостното фискално поведение на търговеца .

Следва да се има предвид и факта, че отчета е бил отпечатан три дни след изтичане на срока за това ,което обаче не може да обуслови приложението на чл.28 от ЗАНН ,каквото е искането на жалбоподателя ,тъй като настоящето производство се развива по правилата на АПК ,а не по ЗАНН.

Предвид изложеното съдът намира ,че Заповедта за налагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна, поради което жалбата на [фирма] се явява основателна и като такава следва да бъде уважена. Следва да бъде уважено и направеното искане за присъждане на разноски в размер на 5600 лв. адвокатско възнаграждение и 50 лв. внесена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.1 и ал. 2, пр. 2 АПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 2 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] , представлявано от управителя С. Б., Заповед за налагане на принудителна административна мярка № F426814 /30.10.2018

г., издадена от директор на дирекция „Контрол“ в ТД на НАП-С., с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС – запечатване на обект „сервиз“ находящ се на [улица]бл.60 и забрана за достъп до него за срок от 7 дни

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите ТД С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] , представлявано от управителя С. Б. сума в размер на 550 лв. представляваща сторени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: